

Lønnsomhet og inntekt i norsk landbruk

Bondeorganisasjonene og myndighetene er i villrede når de måler lønnsomhet og inntektsutvikling i landbruket. I dette notatet forsøker jeg å synliggjøre de økonomiske realitetene i landbruket og sammenhengen mellom nåverdi, ordinært regnskap og skatteregnskap.

Analysene på egen gård viser at det å investere i nødvendig ny driftsbygning og nye maskiner vil gi et tap på hele 15,1 millioner kroner, gitt dagens rammebetingelser.

Hvordan måle lønnsomhet i forkant av investeringen?

Alle virksomheter som vurderer en investering bør utarbeide en nåverdianalyse før en investeringsbeslutning fattes. På alle økonomistudier lærer studentene å vurdere lønnsomheten i ulike investeringsprosjekter. I en nåverdianalyse skal alle inn- og utbetalinger (i sum kalt netto kontantstrøm) generert av prosjektet over investeringens levetid inkluderes. En krone i fremtiden er mindre verdt enn en krone i dag. Derfor diskonteres, det vil si nedjusteres, fremtidige kontantstrømmer med en rentesats. Denne renten kalles for avkastningskrav eller diskonteringsrente.

Nåverdianalysen er vanligvis den viktigste delen av beslutningsgrunnlaget for en investering. Prosjektet er ulønnsomt når nåverdien er negativ og lønnsomt når nåverdien er positiv. Diskonteringsrenten er avhengig av risikofri rente og prosjektets risiko.

Veldig få bønder utarbeider en nåverdianalyse før store investeringer. Banken krever ofte en økonomisk oversikt fra den enkelte bonde for å tilby finansiering, men banken kartlegger gjeldsbetjeningsevnen – ikke hvorvidt investeringen er lønnsom for bonden.

Skatteregnskap, årsregnskap, prognoser og internregnskap

Investeringen kan følges opp med å rapportere løpende kontantstrømmer knyttet til investeringen, men dette blir fort upraktisk. Oppfølging gjøres normalt ved å føre regnskap og følge regnskapsloven. Internt i bedriften bruker en gjerne internregnskap og produktkalkyler som styringsverktøy til mer detaljert oppfølging ved behov. Estimater for regnskap fremover i tid kalles normalt for budsjett det første året og deretter langtidsprognosør.

Landbruket har ikke regnskapsplikt etter regnskapsloven. Landbruket har bare plikt til å sette opp skatteregnskap for enkeltpersonforetak etter skatteloven. De viktigste forskjellene mellom disse to regnskapene er vanligvis hvordan lønn til eier inkluderes og hvilke avskrivninger som benyttes. Regnskapsloven krever at regnskapet skal gi et rettviseende bilde, mens skatteloven skal sikre myndigheten skatteinntekter.

I landbruksforetak organisert som enkeltpersonforetak med skatteregnskap, dekker bunnlinjen både lønn til eier og avkastning på investert kapital.

I foretak organisert som aksjeselskap som følger regnskapsloven inkluderes lønn til eier som en kostnad, bunnlinjen dekker kun avkastning på investert kapital.

Etter regnskapsloven skal investeringen avskrives over den økonomiske levetiden slik at kostnaden blir så riktig som mulig i hver periode. Skatteloven §14-43 har satt en maksimal avskrivningssats, en kan altså velge å avskrive mindre. For bønder som har gjort en stor investering vil den skattbare inntekten

oftre være negativ i lang tid fremover. For å spare skattefradraget til en fremtid der en håper å få et overskudd, reduseres avskrivningene sammenlignet med hva som er reell slitasje på bygg og maskiner.

Det er de skattbare inntektene, det vil si summen av lønn og avkastning med nedjusterte avskrivninger, forhandlingspartene i landbruket summerer og beregner gjennomsnittlig inntekt på. Forhandlingsgrunnlaget blir derfor kunstig høyt. Selv om inntektsnivået i landbruket ser dårlig ut, er den reelle lønnsomheten faktisk betydelig dårligere.

Manglende timeføring

Siden landbruket er organisert som enkeltpersonforetak blir lønn og avkastning blandet sammen på bunnlinjen i skatteregnskapet. I landbruket registreres normalt ikke arbeidstimer for de som utfører hovedtyngden av gårdsarbeidet, dermed blir vurderingsgrunnlaget til forhandlingspartene misvisende. Dette gjelder timer utført av den ansvarlige bonden, ektefelle, foreldre, svigerforeldre, barn og annen familie som deltar i omfattende ulønnet dugnadsarbeid. Alt dugnadsarbeidet er nødvendig for å redde familiegården fra økonomisk ruin. Timene som går med til beredskapsvakt, sovendevakt, helgevakt og eventuell våkevakt for sykt/fødende dyr på nattestid registreres ikke, til tross for at dette er timer som må lønnes i andre virksomheter.

Tiltak for å dokumentere det økonomiske uføret i norsk landbruk

Et viktig grep for å legitimere bedre lønnsomhet og inntekt i landbruket er å synliggjøre kostnader og timebruk. Jeg vil derfor anbefale å innføre full regnskapsplikt etter regnskapsloven, regnskapsmessige avskrivninger og fullstendige time- og vaktlister på hvert enkelt bruk. Time- og vaktlistene kan gjerne være en del av KSL-rapporteringen.

En annen mulighet som vil synliggjøre de økonomiske realitetene, er å organisere driften på gården som et aksjeselskap. Gjerne med bonden som eier av gård og grunn, og utleie til eget aksjeselskap. Bonden kan da være ansatt i eget aksjeselskap og få ordinær lønn med de pensjons-, svangerskapspermisjons- og sykepengerettigheter andre borgere har. Problemet med å organisere gårdsdriften som et aksjeselskap under dagens landbruksregime er at det er dømt til en rask konkurs, siden den løpende kontantstrømmen er betydelig negativ.

Prinsippene i reguleringen av landbruket i Norge og de økonomiske konsekvensene

Landbrukseiendommer har driveplikt i henhold til jordloven § 8. De ulike driftsformene i landbruket er også underlagt et omfattende regelverk for å ivareta dyrevelferd og miljø. For øvrig må landbruket følge det regelverket som gjelder andre næringer.

Landbrukseiendommer skal drives og regelverket skal følges. En bonde kan ikke velge å ikke drive en landbrukseiendom. Oppfylles ikke driveplikten blir du fratatt eiendommen. Den blir tvangsutleid av kommunen. Dette gjøres gjerne til en annen bonde, som på grunn av lang transport får enda vanskeligere driftsforutsetninger. Følges ikke reglene for dyrevelferd kan du i ytterste konsekvens havne i fengsel – det siste er det flere eksempler på.

I tillegg til disse pliktene har myndighetene innført prisregulering gjennom målprissystemet. Det betyr at uansett kostnadsutvikling, uansett krav til dyrevelferd, uansett miljøkrav og uansett hvor lav målprisen er skal landbrukseiendommer drives og reglene følges. Dette er grunnen til at bøndene i dag er fanget i en ond spiral av plikter og prisregulering. Konsekvensen av dagens plikter og reguleringer er

moderne slavedrift, bestemt av forhandlingspartene i landbruket. Paradokset er at de forbrukere som kjøper norske matvarer, for å støtte norske bønder, i realiteten kjøper varer produsert uten reell betaling for bondens arbeidsinnsats.

Investering og kapitalverdi

Kapitalverdi er et produkt av fremtidig kontantstrøm og diskonteringsrente.

Det å investere betyr at du bruker penger i dag i bytte for en fremtidig kontantstrøm. Dersom nåverdien av den fremtidige kontantstrømmen er høyere enn investeringen, har du tjent penger. Er nåverdien av den fremtidige kontantstrømmen lavere enn investeringen, har du tapt penger.

Første steg for å få en overordnet forståelse av økonomien på et gårdsbruk er å estimere kostpris og levetid på nødvendige bygg, driftsmidler og eiendom. Det vil si investeringen.

Det neste steget er å estimere kontantstrømmen for den løpende driften. Den løpende driften må da gi en kontantstrøm med nåverdi som er høyere eller lik investeringen for å være lønnsom.

Nedenfor bruker jeg min gård som et rent melkebruk på Frøyland i Time kommune på Jæren som eksempel. Til og med 2018 drev vi med melkeproduksjon. Vi hadde ammekyr frem til 2020. Da ble dyreholdet lagt ned på grunn av stort investeringsbehov i bygg og driftsmidler. Alle investeringene er nødvendig for å imøtekommne dyrevelferdsloven og miljøkrav ved videre drift.

Investeringsbehov

		Levetid	Kostpris
Dyrket mark	kroner	Uendelig	7 387 000
Beite	kroner	Uendelig	358 000
Verdi "gratis" tomt bolig	kroner	Uendelig	-2 000 000
Totalt for jord	kroner		5 745 000
Traktor 1	kroner	20 år	800 000
Traktor 2	kroner	20 år	600 000
Tilhenger 1	kroner	20 år	150 000
Tilhenger 2	kroner	20 år	70 000
Plog	kroner	20 år	80 000
Harv	kroner	20 år	120 000
Steinhenter	kroner	20 år	300 000
Tromle	kroner	20 år	120 000
Såmaskin	kroner	20 år	80 000
Vakuumbogn	kroner	20 år	150 000
Nedfeller	kroner	20 år	50 000
Kunstgjødselspreder	kroner	20 år	40 000
Svans	kroner	20 år	20 000
Grubb	kroner	20 år	25 000
Veiskrake	kroner	20 år	25 000
Skuffe	kroner	20 år	10 000
Traktorsprøyte	kroner	20 år	50 000
Lift	kroner	20 år	100 000
Gravemaskin	kroner	20 år	250 000
Pallegaffel	kroner	20 år	10 000
Balleløfter	kroner	20 år	10 000
Røreutstyr gjødsel	kroner	20 år	25 000
Totalt utstyr*	kroner		3 095 000
*Høsteutstyr er ikke inkludert, tjenesten kjøpes av entreprenør.			
Råbygg med innredning, elektriker, rørlegger og grunnarbeid	kroner	40 år	8 500 000
Foringsbelte	kroner	20 år	150 000
Balleriver	kroner	20 år	80 000
Kraftfortank	kroner	20 år	40 000
Melkerobot	kroner	20 år	1 000 000
Brannvarslingsanlegg	kroner	20 år	100 000
Måkerobot	kroner	20 år	200 000
Sum i-met	kroner		1 570 000
Totalt bygg			10 070 000
Totalt investeringsbehov			18 910 000

Verdien på dyrket mark er basert på kostpris. Vurderingene er basert på egen erfaring og erfaringene til min farbror som har dyrket mye. Dyrking av 1 dekar tar cirka 10 timer til selve dyrkingen, det går med cirka 20 timer til å grave ned stein og grøfting er i snitt estimert til 5 timer per dekar. Timesatsen for mann og maskin er 1 000 kroner. Totalt blir det 35 000 kroner per dekar. Verdien av beite er forutsatt å være 2 000 kroner per dekar.

Forutsetninger for drift

- Det ligger inne en prisvekst på 2 % på alle inn- og utbetalingar, også lønn.
- Prisene på melk er lik målprisen for 2021 justert med prisveksten på 2 %.
- Gratis melkekvote – ingen betaling for kvotekjøp eller kvoteleie.
- Prisen på kraftfor er hentet fra Felleskjøpet sine sider 10.10.2021 og tillagt 2 % for 2022.
- Prisen på gjødsel er hentet fra Felleskjøpet sine sider 10.10.2021, disse gjelder trolig også sesongen 2022.
- Prisen på slakt og livdyr er basert på erfaring fra egen drift, justert for prisvekst.
- Det er forutsatt at kraftforforbruket utgjør 40 % av melkevolumet.
- Ytelsen er satt til 8 000 liter per melkeku per år.
- Driftsopplegget er 30 melkekyr, alle kossekalver (hunkjønn) beholdes for egen rekruttering og alle oksekalver selges umiddelbart etter kalving, bortsett fra avlsokse som bedekker kyr som ikke blir inseminert.
- Arealet er 211 dekar dyrket mark og 179 dekar beite. Gården ligger på Frøyland på Jæren.
- Slåttearbeidet utføres av entreprenør. Pris er basert på det jeg faktisk betaler i dag.
- Andre driftsutgifter er basert på erfaringer fra egen drift, litt justert for nyinvesteringene som reduserer noe vedlikehold og øker andre servicekostnader.
- Timebruk er basert på egen erfaring og tall fra bladet Buskap nr. 1 2013.
- Det ligger ikke inne timer for natte-, helligdags- eller helgevakt.

Estimatene i analysen er optimistiske. Innbetalingene er høye og utbetalingene lave, sett i forhold til hva som strengt tatt er reelt. Få bønder vil i praksis være i stand til å følge opplegget som er skissert i driftsopplegget. Reelt sett er derfor sitasjonen enda verre enn det analysene her viser. For å validere tallene er det interessant å estimere forutsetningene basert på flere bruk. Dette burde Bondeorganisasjonene jobbet mye med.

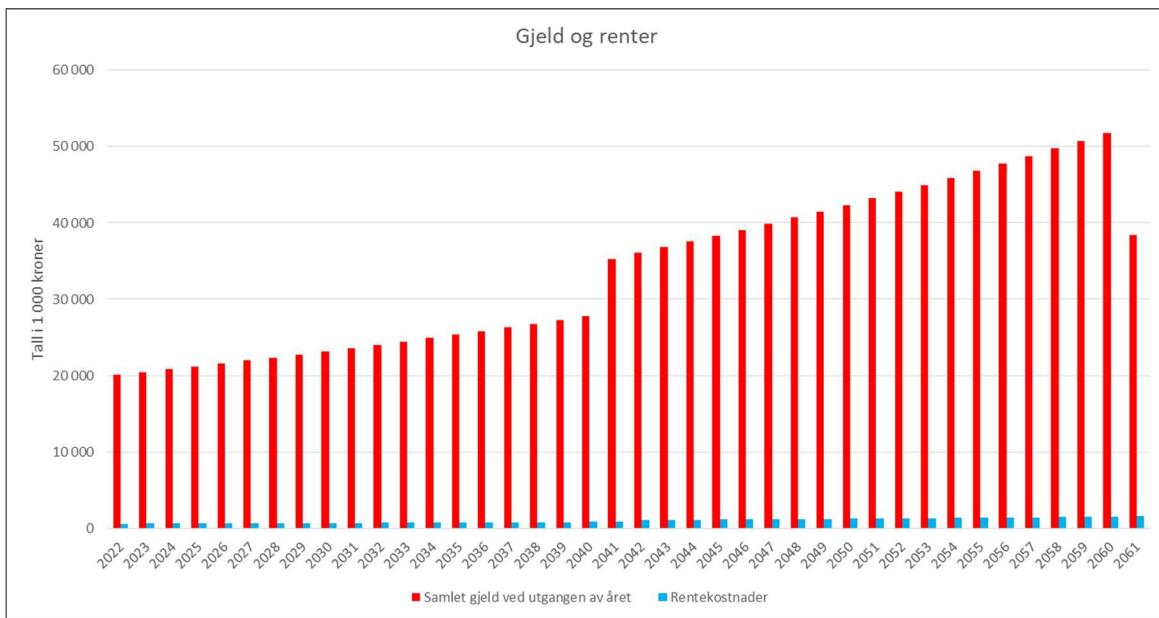
Forutsetninger for analysene

- I nåverdiberegningene benyttes totalkapitalmetoden.
 - Det vil si at både kontantstrøm og avkastningskrav er til totalkapitalen, nåverdianalsen er dermed uavhengige av finansieringsform.
 - Les mer om dette i grunnleggende lærebøker om investeringsanalyse.
- Avkastningskrav og kontantstrøm er nominelt før skatt i nåverdianalsene.
- Avkastningskravet er diskonteringsrenten. Denne er basert på diskonteringsrenten NVE krever at strømnettselskapene (regulert monopolvirksomhet) bruker, nemlig 5,13 %.
- Investeringene i driften er 100 % gjeldsfinansiert i år 0 ved beregning av skatte- og regnskapsmessige effekter.
- All under/overskuddslikviditet fra driften justert for rente- og skattemedførte, øker/reduserer gjelden direkte.
- Rentekostnadene i regnskapsprognosene er beregnet med utgangspunkt i utgående balanse året før.
- I resultatoppsettene er renten på gjeld satt til 3 %. Basert på egen erfaring og en referansesjekk er renten på lån i dag for landbruket like under 3 %.
 - På grunn av prisregulering, konsesjonslov, driveplikt og odelslov er det reguleringsrisiko knyttet til landbrukseiendommer. Av den grunn krever bankene høyere rente på lån til landbruk sammenlignet med ordinære boliglån.

- Den politisk risikoen for landbruket er stor.
 - Dette tilsier også at avkastningskravet for landbruket burde vært en del høyere enn 5,13 %. Høyere avkastningskrav gir ytterligere lavere nåverdi.
- Skattesatsen er satt til 30 % for å forenkle beregningene. Denne er egentlig progressiv for enkeltpersonforetak.
- Alle innbetalinger og utbetalinger inntektsføres og kostnadsføres samme år. Dermed er det ingen tidsavgrensninger.
 - Bortsett fra det som er definert som investeringer og dermed avskrives over levetiden.
 - Subsidiene er forutsatt utbetalt i beregningsåret, egentlig betales dette året etter.
- Timesatsen på 300 kroner inkluderer feriepenger, arbeidsgiveravgift, sykefravær, personalforsikringer og pensjonsavtaler.
 - Timesatsen på 300 kroner kan derfor ikke direkte sammenlignes med timesatsen i ordinære jobber og er reelt sett ekstremt lav.
- I skatteregnskapet er det kun lønn til avløser som inkluderes. Skatteregnskapet er således skatteregnskapet for et enkeltpersonforetak – ikke et aksjeselskap, da ville lønn til eier også blitt kostnadsført. Bruk av avløser er en forutsetning for å få tilskudd til avløser. Skattbar inntekt er lønn og avkastning til eier (bonden) slik en i dag bruker skatteregnskapet til økonomisk styring i landbruket.
- Ved skattemessig underskudd reduseres de skattemessige avskrivningene slik at resultatet bli null. Dette er normal praksis i landbruket. Da unngår en foreldelsen på 10 år som gjelder for fremførbart underskudd.

Det er viktig å huske på at selv om investeringene i denne analysen er 100 % gjeldsfinansiert er risikoen fortsatt stor for eier. Driften er organisert som et enkeltpersonforetak. Mislighold av gjelden i enkeltpersonforetaket vil derfor få konsekvenser for eier, ektefelle, deres fremtidige arbeidsinntekt, andre eiendeler og eventuelt egenkapitalfinansiert enebolig på gården. Dette er grunnen til at det ofte er stor forskjell på hva som er lønnsom drift på gården og gjeldsbetjeningssevnen til bonden – bankene er naturligvis opptatt av gjeldsbetjeningssevne. Dette står i sterkt motsetning til et aksjeselskap med begrenset ansvar. Mitt forslag er derfor at en organiserer landbruksdriften som et aksjeselskap.

Nettopp for å begrense ansvaret til bonden og synliggjøre kostnadene.

Gjeldsberegningen illustrerer de store utfordringene landbruket i Norge står overfor.

Skatteregnskap

	0 2021	1 2022	2 2023	13 2034	14 2035	15 2036	20 2041	21 2042	26 2047	27 2048	39 2060	40 2061
Skatteregnskap enkeltpersonforetak												
Salgsinntekter	1 536 040	1 566 761	1 948 070	1 987 032	2 026 772	2 237 720	2 282 475	2 520 036	2 570 437	3 259 936	3 325 135	
Subsider	522 944	533 403	663 219	676 484	690 013	761 830	777 067	857 945	875 104	1 109 843	1 132 040	
Lønn (kun avløysert tilskuddet som går ut)	87 800	89 556	111 352	113 579	115 850	127 908	130 466	144 045	146 926	186 338	190 065	
Kraftfor	411 264	419 489	521 582	532 014	542 654	599 134	611 117	674 722	688 217	872 825	890 282	
Gjødsel	150 250	153 255	190 553	194 364	198 252	218 886	223 264	246 501	251 431	318 875	325 253	
Andre driftskostnader	447 875	456 833	568 014	579 374	590 962	652 469	665 519	734 786	749 482	950 525	969 535	
4 % Skattemessige avskrivninger Bygg	340 000	326 400	208 321	199 988	191 989	156 543	150 281	122 535	117 633	72 075	69 192	
10 % Skattemessige avskrivninger I-MEK	30 495	52 510	57 429	51 686	46 518	27 468	220 957	155 084	139 575	39 420	35 478	
20 % Skattemessige avskrivninger Maskiner	0	0	219 955	245 177	269 758	133 789	0	128 070	156 221	291 991	233 593	
Skattbar inntekt før finans	591 300	602 121	734 083	747 332	760 803	1 083 354	1 057 938	1 172 237	1 196 055	1 637 729	1 743 777	
Rentekostnader	591 300	602 121	734 083	747 332	760 803	833 300	1 057 938	1 172 237	1 196 055	1 522 937	1 554 166	
Skattbar inntekt	0	0	0	0	0	250 054	0	0	0	114 792	189 611	
30 % Skatbetaling	0	0	0	0	0	75 016	0	0	0	34 438	56 883	

Skatteregnskapet gir et misvisende bilde. I skatteregnskapet er resultatet av driften og lønnskostnader til eierfamilien samlet i en post – skattbar inntekt. Eneste lønnskostnad er de som faktisk utbetales som lønn til avløser, siden dette er en forutsetning for tilskudd til avløser. Selv med slike forutsetninger og nedjusterte avskrivninger er skattbar inntekt null i de fleste år. Normal praksis i landbruket i dag er at en reduserer skattemessige avskrivninger slik at skattbar inntekt normalt blir positiv med et par hundre tusen. Dette for å utnytte landbruksfradraget og spare skattefradraget fra avskrivningene til senere år, samtidig som en unngår foreldelse etter 10 år dersom det føres som fremførbart underskudd.

Følsomhetsanalyse

For å bedre den økonomiske situasjonen for bøndene kan en enten øke investeringsstøtten, målprisen eller subsidiene. Eventuelt en kombinasjon av virkemidler. Basert på mitt eksempel har jeg valgt å justere melkeprisen for å se hvor høy den må være for å gi en nåverdi på null. En nåverdi på null er grensen for når et prosjekt blir lønnsomt og kan gjennomføres.

Ved å øke melkeprisen med 3 kroner (nøyaktig 2,8141 kroner) blir nåverdien null. Med et volum på 240 000 liter tilsvarer dette en økning i driftsinntektene på 720 000 kroner per år. Siden forutsetningene for analysene i utgangspunktet er optimistiske, må driftsinntektene i realiteten økes mer enn 720 000 kroner per år.

En enkel kalkyle – problemet forkart på en annen måte

For ikke-økonomer kan nåverdianalyser være litt vanskelig å forstå ved første introduksjon. Basert på egen erfaring fra undervisning i investeringsanalyse og som økonomiansvarlig i flere selskaper, kan det være enklere å fremstille analysen i en enkel kalkyle for ett år.

Kalkyle 2022	
Salgsinntekter	1 536 040
Subsidier	522 944
Sum inntekter	2 058 984
<hr/>	
Lønn	819 000
Kraftfor	411 264
Gjødsel	150 250
Andre driftskostnader	447 875
Sum løpende kostnader	1 828 389
<hr/>	
Maksiner	251 096
I-MEK	127 373
Bygg	504 213
Arbeidskapital	41 040
Jord	294 719
Sum kapitalkostnad annuitet	1 218 440
Resultat	-987 845

Inntektene og løpende kostnader i kalkylen for 2022 er de samme en finner i nåverdianalysen og årsregnskapet for året 2022. Inntektene er det en faktisk får betalt hvert år. Løpende kostnader er det en faktisk må betale hvert år.

Istedentfor å ta hensyn til kapitalkostnaden som en kontantstrøm i år 0 i nåverdianalysen, eller som en avskrivning og rentekostnad i årsregnskapet, ligger kapitalkostnaden i kalkylen inne som en årlig annuitet. Investeringen, inkludert avkastning og slitasje, er da fordelt med et likt beløp hvert år over investeringens levetid. Metoden er ikke teoretisk korrekt, men er lettere å forstå og en god tilnærming. Overfor ikke-økonomer har jeg pleid å sammenligne dette med et boliglån, som ofte er et annuitetslån en betaler på istedenfor husleie. En bolig har ofte en betydelig restverdi etter at boliglånet er nedbetalt, i motsetning til driftsbygninger og maskiner som vil være oppbrukt eller utdatert etter endt levetid.

Kapitalkostnaden for maskiner og I-MEK er beregnet som en annuitet med utgangspunkt i investeringen vist tidligere, 20 års levetid og 5,13 % diskonteringsrente. Kapitalkostnaden for bygg er beregnet på samme måte, men med 40 års levetid – det vil si en annuitet på 40 år. Arbeidskapital og jord er beregnet med uendelig levetid, det vil si investeringen multiplisert med 5,13 %.

Kalkylen illustrerer veldig enkelt problemet. Eksempelvis vil krav om løsdriftsfjøs alene medføre en årlig kapitalkostnad på $127\ 373 + 504\ 213 = 631\ 586$ kroner, sammenlignet med å drive videre i et gammelt fjøs, som ved innføring av løsdriftskravet er verdiløst. Beløpet inkluderer både I-MEK og bygg. Når myndighetene innfører krav som er kostnads- og kapitalkrevende, må inntektene justeres tilsvarende. Dersom ikke det gjøres, innebærer kravet et rent tap for den enkelte bonde.

Dette følger av at inntektene er prisregulert av myndighetene, bøndene kan derfor ikke selv påvirke pris utover mindre kvalitetstillegg.

Listen over dyrevelferdskrav og miljøkrav innført de siste 20 årene er lang. Kravet om løsdrift er det desidert dyreste. Hvert enkelt krav koster bonden penger, men inntektsvariablene blir aldri justert tilsvarende. Bondeorganisasjonene bruker heller ikke de økonomiske konsekvensene av disse kravene i landbruksforhandlingene – det er en komplett uforståelig forhandlingstaktikk sett fra mitt ståsted.

Norsk landbruk en «Giffen-næring»

Et Giffen-gode er et gode det konsumeres mer av når prisen går opp. Standard eksempelet på et Giffen-gode er poteter i Irland på 1800-tallet. Poteter var mye billigere enn andre matvarer og dermed den viktigste næringskilden. Når prisen på poteter gikk opp fikk befolkning mindre penger til å bruke på andre matvarer og dermed steg etterspørselen etter poteter ytterligere.

På samme måte har landbruket i Norge blitt en «Giffen-næring». Lønnsomheten går ned, men produksjonen går opp. Med økte krav til dyrevelferd, løsdrift, bygg, avrenning, sprøytemidler og kvalitet, uten tilsvarende justering av inntektssiden har lønnsomheten for landbruket falt dramatisk de siste årene. For å kompensere prøver norske bønder desperat å øke inntektssiden ved å øke volumet. Basert på analyser er ikke dette en strategi som vil føre frem.

På lang sikt vil konsekvensene for Giffen-næringen i Norge bli like katastrofal som Giffen-godet var for Irland på 1800-tallet.

Løsninger

Det finnes to mulige løsninger på problemene i landbruket; (i) Oppheve all støtte, særplikter og særreguleringer i landbruket, eller (ii) Støtteordningene eller målprisene justeres slik at netto kontantstrøm kan forsøre drift og investeringer pålagt gjennom jordloven, dyrevelferdsloven og annet regelverk.

Den første løsningen vil i praksis innebære en avvikling av norsk landbruk slik vi kjenner det i dag.

Av Betuel Frøyland, 28. desember 2021.